

właściwe dla systemu REACH), jak też dlatego że tzw. „opłata administracyjna” jest odprowadzana do budżetu ECHA. Ponadto z uwagi na fakt, że rzeczona „opłata” stanowi sankcję administracyjną, mającą zapobiegać niewłaściwym zachowaniom przedsiębiorstw lub zatajaniu informacji przez nie, to państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem REACH określają jej wysokość.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 340/2008 z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie opłat i należności wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji Chemikaliów na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. L 107, s. 6)

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2013 r. — Tilly-Sabco przeciwko Komisji

(Sprawa T-397/13)

(2013/C 291/04)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Francja) (przedstawiciele: adwokaci R. Milchior i F. Le Roquais)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie za dopuszczalną skargi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 689/2013 z dnia 18 lipca 2013 r. ustalającego refundacje wywozowe dla mięsa drobiowego (Dz.U. UE L 196/13 z dnia 19 lipca 2013 r.);
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 689/2013 z dnia 18 lipca 2013 r. ustalającego refundacje wywozowe dla mięsa drobiowego (Dz.U. UE L 196/13 z dnia 19 lipca 2013 r.);
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący nadużycia proceduralnego, ze względu na to, że został naruszony regulamin wewnętrzny komitetu zarządzającego, ponieważ Komisja nie umożliwiła komitetowi zbadania wszystkich informacji niezbędnych do przedłożenia opinii o projekcie aktu, który ma być wydany zgodnie z procedurą ustanowioną w rozporządzeniu nr 182/2011 (¹).

2) Zarzut drugi dotyczący uchybienia proceduralnego i braku właściwości, ze względu na to, że zaskarżone rozporządzenie zostało wydane z podpisem Dyrektora Generalnego ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich w imieniu przewodniczącego Komisji bez wykazania, że istnieje akt delegacji i oświadczenie uprawnione.

3) Zarzut trzeci dotyczący braku uzasadnienia zaskarżonego rozporządzenia, w zakresie, w jakim:

— jego motyw szósty nie może stanowić wystarczającego uzasadnienia rozporządzenia, które odchodzi od zwykłej praktyki Komisji polegającej na ustalaniu kwoty refundacji na podstawie różnicy między cenami danych produktów na rynku wspólnotowym a cenami na rynku światowym oraz

— uzasadnienie jest niespójne i wewnętrznie sprzeczne, ze względu na to, że jest odzwierciedleniem w niezmienionej postaci poprzedniego rozporządzenia wykonawczego nr 360/2013 bez uwzględnienia kryteriów rozwojowych wskazanych w art. 164 rozporządzenia nr 1234/2007 (²).

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa lub przynajmniej oczywistego błędu w ocenie, ponieważ informacje przedstawione przez Komisję komitetowi zarządzającemu nie spełniały wymogów ustanowionych w art. 164 ust. 3 rozporządzenia nr 1234/2007.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia uzasadnionych oczekiwań, ponieważ strona skarżąca słusznie oczekiwała, wskutek zapewnień otrzymanych od Komisji, że system dodatkich refundacji będzie utrzymany aż do zakończenia obecnie obowiązującej wspólnej polityki rolnej.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55, s. 13).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2013 r. — Doux przeciwko Komisji

(Sprawa T-434/13)

(2013/C 291/05)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Doux SA (Châteaulin, Francja) (przedstawiciel: adwokat, J. Vogel)

Strona pozwana: Komisja Europejska